δος εἰς Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἦρχε ὁ Πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου πατὴρ κατὰ τοὺς τοῦ Κροίσου χρόνους. γέγονε δ' ἐρωτομανέστατος περὶ τὰ μειράκια, καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλουμένην σαμβύκην, καὶ διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ὁ Ἀριστοφάνης φησὶν. μελετῆσαι περὶ τὴν ἁρμονίαν. ἐκεῖνος δὲ ὁ Ἴβυκος ὑπὸ τῶν λῃστῶν ληφθεὶς ἐπ' ἐρημίας ἔφη, κἂν τὰς γεράνους ἃς ἔτυχεν ὑπερπτᾶσθαι ἐκδίκους γενήσεσθαι, καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῃρέθη. μετὰ ταῦτα δὲ τῶν λῃστῶν εἷς ἐν τῇ πόλει θεασάμενος γεράνους, χλευάζων εἶπεν, αἱ δ' αἱ ἰβύκου ἔκδικοι. ἀκούσαντος δέ τινος, καὶ ὑπεξελθόντος τοῦ εἰρηκότι ὁ λῃστὴς τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα διωμολόγησε, καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λῃσταί. ὅθεν καὶ γέγονε παροιμία, αἱ ἰβύκου γέρανοι. Ἀνακρέων] ἦν λυρικὸς σκυθίνου υἱὸς, οἱ δ' εὐμήλου, οἱ δὲ παρθενίου, οἱ δ' ἀριστοκράτους γέγονε κατὰ Πολυκράτην σάμου τύραννον. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ συνέγραψε παροίνια ταμύλου καὶ ἰάμβους, καὶ τὰ καλούμενα ἀνακρεόντεια. γέγονε δὲ φιλόμουσος, καὶ διὰ τοῦτο ἐμνημόνευσεν αὐτὸν ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς φιλομούσαις. Ἀλκαῖος.] ἦν ὁ Ἀθηναῖος τραγικὸς, ὃν τινες θέλουσιν πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι. ἦν δὲ καὶ ἄλλος τις Ἀλκαῖος μιτυληναῖος, καὶ ἄλλος Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας πέμπτος, υἱὸς δεμίκκου, ὅστις ἔγραψε δράματα δέκα. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμ.] τουτέστι, διεμελέτησαν τὴν μουσικὴν ἁρμονίαν ἀκριβῶς, καὶ τὸ παράπαν ἐξεδίδοσαν ἐξέχεάν τε αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἐκείνην ἐπιμελέτησιν χυμεῖν γὰρ ἀπὸ τοῦ χεῖν λέγεται, καὶ χυμοὶ αἱ γεύσεις λέγονται. Εμιτροφόρουν.] αἱ μίτραι διαδήματ'. αἱ ζωναὶ, καὶ ἀλουργῆ ἢ ὑπενδύματα. Καὶ διεκίνων.] καὶ κίνησιν ἐποίουν ἰωνικὴν, τουτέστι μαλακὴν καὶ κατακεκλασμένην καὶ χαλαρὰν διὰ τὴν ἀνανδρείαν καὶ θηλύτητα. Ἰωνικῶς γάρ τι ποιεῖν σημαίνει ἁβρῶς, θηλυκῶς καὶ μαλακῶς ἐργάζεσθαι, ἀπὸ τῆς Ἰωνίας χώρας ἥπερ διέφερε πασῶν τῶν χωρῶν τῇ ἐκλύσει μαλακίᾳ τ' ἐν τοῖς ἔργοις καὶ λόγων ἡδυπαθείαις. Ἰωνίας δὲ πόλεις τότε ἦσαν ιβ. ἃς ὁ Δαρεῖος ὡς φύλαξιν ἐχρήσατο ἐπὶ Σκύθας τοὺς ἐπὶ τοῦ Ἴστρου. ἐκτομίας δ' αὐτῶν τοὺς εὐγενεστάτους ἐποίησε, καὶ παλλακὰς τοὺς θηλυτέρους. ἀπὸ δὲ τούτων πάντων μετηνέχθη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ ἰωνικίζειν, ἀντὶ τοῦ πράττειν τι ἰωνικῶς, τουτέστι μαλακῶς καὶ ἐκλύτως. Φρύνιχος.] ὁ Ἀθηναῖος τραγικὸς, ὅστις πρῶτος εἰσήγαγε γυναικεῖον πρόσωπον ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἐγένετο τοῦ τετραμέτρου εὑρετής. Ημπέχετο.] ἀμφεβάλλετο, καὶ ἠμφιεννύετο μαλακῶς, ὡς ἔπρεπε τῇ τραγῳδίᾳ μαλακῇ οὔσῃ καὶ γυναικομανεῖ, καὶ οὐκ ἀνδρείαν τινὰ ῥώμην ἐχούσῃ ἢ ῥυπαρότητα. Ὅμοια γάρ.] φησὶν ὁ Ἀγάθων ὅ, τι δεῖ τὸν ἄνδρα κωμῳδοποιὸν καὶ δραματουργοῦντα ποιεῖν τὰ δράματα πρέποντα τοῖς τρόποις αὐτοῦ καὶ φύσει, καὶ μηδενὸς πειρᾶσθαι παρὰ τὴν φύσιν ποιεῖν, ἀκούσης τῆς ἀθηνᾶς. ὡς παροιμία ἐστὶν. Ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς.] ἦν δ' οὗτος ὁ Φιλοκλῆς κωμῳδοποιὸς αἰσχροπρόσωπος καὶ προκέφαλος ὡς ἔποψ ἢ ὀξυκέφαλος, αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ ἁλμίωνα αὐτὸν φασὶν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ πικρόν. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία λέγεται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ Φιλοκλῆς ὁ πολυπείθους Ἀθηναῖος τραγικὸς τοὺς χρόνους μετ' Εὐριπίδην, ὅστις ἐπεκαλεῖτο χολὴ, διὰ τὸ πικρόν. ὁ δ' αὖ Ξενοκλῆς κακὸς ποιητὴς ἐγένετο, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ κακίᾳ παρὰ πᾶσιν Ἀθηναίοις διεβάλλετο. Θέογνις.] ἦν τραγῳδοποιὸς πάνυ ψυχρὸς, ὅστις ἀπὸ ταύτης τῆς ψυχρότητος ἐν τῷ γράφειν χιὼν ἐλέγετο, ὡς δὴ καταψύχων τοῖς αὐτοῦ λόγοις τοὺς ἀνθρώπους οὐχ ἧσσον ἢ χιών.

Bisetus. Ἀλγησιν οὐ παρεχόμενον] ἄλγησις, ἄλγος, λύπη. ὁ δὲ νοῦς οὗτος. ὦ πρέσβυ τὰς σου κακολογίας, καὶ λοιδορείας νῦν ἤκουσα, καὶ ὅσα ἐπιφθόνως σκώμματα παρὰ τὴν ἀξίαν κατ' ἐμοῦ ἔλεξας. οὐ γὰρ πώποτε οὔτ' ἔργοις, οὔτε λόγοις σε ἠδίκησα, ἢ ἐλύπησα, οὔτε μηδεμίαν λύπης ἀφορμὴν σοι παρεχόμενον, εἴ γε παρέχον τὸ δὲ σχῆμα ἀττικὸν, τὸ παθητικὸν, ἢ μέσον ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Κελητίζεις] κελητίζειν, κέλητα ἐλαύνειν. κέλης δὲ, ὁ καταμόνας ἵππος, καὶ ὁ ἐπὶ τούτου φερόμενος ἤγουν ὁ ἱππεύς. συνωρὶς δὲ, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Σ. Φαίδραν] Φαίδρα, καὶ Σάτυροι, δραμάτων τινῶν ὑπ' Ἀγάθωνος πεποιημένων ὀνόματα. ἢ ταῦτα Ἀριστοφάνης αὐτῷ ψευδόμενος περιάπτει. Ἵνα συμποιῶ] τούτων ὁ νοῦς, καὶ ἡ ἑρμηνεία πλείστην ἔχει ἀσέλγειαν, καὶ αἰσχρότητα κωμικῆς ἀκολασίας ἄξιον. περὶ δὲ τοῦ στύω, καὶ στύομαι, ἐν τοῖς ἄνω ἀρκούντως εἴρηται. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν] ἀντὶ τοῦ ἔγχυμον ἐποίησαν, ὡς ὁ Σουίδας ἑρμηνεύει. Χυμὸς οὖν ἐνθάδε κυρίως ἡ γεῦσις, τὸ γεῦμα. ὅθεν οἶνος ἄχυμος ὁ ἀσθενὴς, καὶ ὀλιγοφόρος, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν, ὅτι οὐδένα χυμὸν, καὶ οὐδεμίαν χυμοῦ ὀξύτητα ἔχει, τῇ γεύσει ἀναίσθητος ὢν ὑπάρχει. τούτῳ δ' ἐναντίος ἐστὶν ὁ εὔχυμος λεγόμενος. καὶ χυμίζω παρὰ τῷ ποιητῇ πλασθὲν, τὸ ἔγχυμον ποιῶ, καὶ οἱονεὶ χυμὸν ἐπεντίθημι. ταῦτα δὲ μεταφορικῶς νῦν οὕτω νοητέον. οἵπερ τῆς ποιητικῆς ἐμπειρότατοι. τὴν ἁρμονίαν τὴν πρόσθεν ξηράν πως, καὶ ἀηδῆ οὖσαν οὕτω θάλλειν ἐποίησαν, καὶ ἐκόσμησαν, ὥστε πολλῷ γλυκυτέραν, καὶ τερπνοτέραν ἀποδεῖξαι. τινὲς μέντοι οὕτω γράφουσιν, οἱ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, τὸ χυμίζειν ἀντὶ τοῦ χυλίζειν λαμβάνοντες. χυμὸς γὰρ, καὶ χυλὸς παρὰ πολλοῖς ταυτόν. οὕτως οὖν ἑρμηνεύουσιν, οἱ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, τουτέστιν ἐσπούδασαν, ἁρμονίαν σπουδαίως ἐξήτασαν, καὶ αὐτὴν ἐπιμελῶς ἤσκησαν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς χυλοὺς ἐκπιεζόντων, καὶ διυλιζόντων, οἱ περὶ τούτους, καὶ τὴν τούτων γνῶσιν, καὶ μίξιν περιέργως σπουδάζουσιν. ἀμφοτέρων ἡ διάνοια καλῶς ἔχει, καὶ εἰς ἓν τείνει. ἀλλ' ἡ προτέρα γραφὴ, καὶ ἡ ταύτης ἑρμηνεία ἐπιτηδειοτέρα φαίνεται. περὶ δὲ τῆς ἁρμονίας ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἱκανῶς εἴρηται. Σουίδας δέ φησι τὸν Ἀριστοφάνη ἁρμονίας τὰ ποιήματα τροπικῶς καλεῖν, ὥσπερ τάχα κἀνταῦθα νοητέον, ἐχύμισαν ἁρμονίαν, ἤγουν τὴν ποίησιν, τὰ ποιήματα. Ἰωνικῶς] ἁβρῶς. τρυφερῶς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἴωνες. Ημπέχετο] ἀμπέχω τὸ ἐνδύομαι. ἀόριστος β. μ. ἠμπεσχόμην, ου. ετο. ἀμπέχειν δὲ σύγκειται ἐκ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ἔχω, τροπῇ τοῦ φ εἰς π. ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι οὐ τρέπεται. καὶ γὰρ ἀμφέξω λέγομεν. ἀμπέχειν οὖν λέγεται οἱονεὶ ἀμφιέχειν κατ' ἐκβολὴν τοῦ ι καὶ τροπὴν τοῦ δασέος στοιχείου εἰς ψιλόν. ἀμπίσχειν δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς συνωνύμως εὕρηται. Ὁ Φιλοκλῆς] περὶ τούτου ἐν Ὄρνισι προείρηται. περὶ δὲ τοῦ Ξενοκλέους, ἐν Βατράχοις. καὶ περὶ τοῦ Θεόγνιδος, ἐν Ἀχαρνεῦσι.

Αγ. Ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ	AG. *Omnis necessitas est ita facere. hæc igitur cognoscens ego,*
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς; πρὸς τῶν θεῶν;	*Meipsum curaui.* MN. *quomodo obsecro?*
ΑΓ. Παῦσαι βαΰζων. καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν	G AG. *Desine baubare: etenim ego talis eram,*
Ὢν τηλικοῦτος ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.	*Existens tã grandis natu, concepi fabulas agere.*
Μν. Μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.	MN. *Non per Iouem non æmulor, & admiror te ob eruditionem.*
Ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἔα μ' εἰπεῖν. Αγ. λέγε.	*Sed quib⁹ de causis veni, sine me dicere.* AG. *dic.*

Bourdinus.